

https://doi.org/10.31516/2410-5325.067.11

УДК 78.07(477)

Лю Веньшу, аспірантка, Харківська державна академія культури, м. Харків

melody1833shu@gmail.com

https://orcid.org/0000-0002-8768-5051

КОМПОЗИТОРСЬКА ТВОРЧІСТЬ ВОЛОДИМИРА РУНЧАКА: ІСТОРИОГРАФІЧНИЙ АНАЛІЗ

Проаналізовано історіографію музичної творчості відомого українського композитора Володимира Рунчака, основні наукові праці музично-теоретичного спрямування, присвячені творчості автора музикознавців А. Сташевського, О. Заверухи, О. Мальцевої, М. Мимрика, Н. Семененко, О. Суворкіної. Визначено найрозробленіші жанрові напрями і наукові аспекти в розглянутих музикознавчих дослідженнях, присвячених музичній творчості В. Рунчака, констатовано їхні основні ідеї. Виявлено малодосліджені й не порушені в науковому сенсі жанрові ареали музичної творчості композитора, які становлять перспективне поле для подальших музикознавчих розробок і фундаментальних досліджень.

Ключові слова: *Володимир Рунчак, композиторська творчість, історіографія, музикознавство.*

Лю Веньшу, аспірантка, Харьковская государственная академия культуры, г. Харьков

КОМПОЗИТОРСКОЕ ТВОРЧЕСТВО ВЛАДИМИРА РУНЧАКА: ИСТОРИОГРАФИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ

Проанализированы историография музыкального творчества известного украинского композитора Владимира Рунчака, основные научные работы музыкально-теоретического характера, посвященные творчеству автора, музыковедов А. Сташевского, А. Заверухи, А. Мальцевой, М. Мимрика, Н. Семененко, А. Суворкиной. Определены наиболее разработанные жанровые направления и научные аспекты в рассмотренных музыковедческих исследованиях, посвященных музыкальному творчеству В. Рунчака, констатируются основные их идеи. Выявлены малоизученные и не затронутые в научном плане жанровые ареалы музыкального творчества композитора, которые становятся перспективным полем для дальнейших музыковедческих разработок и фундаментальных исследований.

Ключевые слова: *Владимир Рунчак, композиторское творчество, историография, музыковедение.*

Liu Wenshu, postgraduate student, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv

VLADIMIR RUNCHAK'S OEUVRE: HISTORIOGRAPHIC ANALYSIS

The aim of this article is the implementation of historiographical analysis of the composer's oeuvre of the famous Ukrainian composer Volodymyr Runchak. The tasks are to identify the areas and aspects of musicological research, the music composer, as well as a statement of their basic ideas. The ultimate goal

of the analysis is the identification of the unexplored and untouched aspects and genre of the areas of the author's oeuvre.

The research methodology of the work is centered on the principles of historicism, source studies, and documentary, which provides an analysis of the research of the composer's oeuvre in connection with cultural, historical and artistic phenomena and in their interaction. In addition, the methods of retrospective, structural and system analysis, the interpretation of musicological considerations, isolation and generalization are involved.

The results obtained in the course of achieving the goals in this paper concentrate on the analytical interpretations of the major musicological publications on the music of V. Runchak and demonstrate the range of issues already involved in the scientific development. The oeuvre of the famous Ukrainian composer, conductor, public activist, and the passionate propagandist of modern music of Volodymyr Runchak is in the area of special attention of music critics and musicologists. After all, his oeuvre represents the advanced position of the Ukrainian contemporary art music. A confirmation of this thought is the widespread recognition of the creative works of the artist both in Ukraine and in many countries of the world; the system of the performance of his works at the most famous festivals of contemporary music and conducting the author's concerts at the prestigious concert halls in many countries is performed by the most famous musicians and bands.

Novelty lies in the implementation of historiographical analysis of the composer's oeuvre of the famous Ukrainian composer Volodymyr Runchak, identifying the areas and aspects of existing musicological studies of the composer's oeuvre and highlighting the unexplored areas of the author's oeuvre, that are seen promising for further scientific practices.

The practical significance of the historiographical analysis conducted in this paper lies in the possibility of using it for future studies of V. Runchak's oeuvre, a systematization of scientific information in the field of art regarding the research on the oeuvre by contemporary Ukrainian composers.

Conclusions. The author has carried out a historiographical analysis of Vladimir Runchak's oeuvre. The most developed aspects of the composer's oeuvre are genre, form-building and styles, as well as the introduction of the latest compositional technologies, techniques and means, an implementation of specific performing techniques in the artistic context of works, general issues of ideological, creative and philosophical and aesthetic directions. The most researched field of the composer's oeuvre is an array of bayan works. The lively interest of researchers is also observed in the chamber and instrumental genre, in particular in the works of small ensemble forms and compositions for saxophone. In the area of the performed musicological research of V. Runchak's oeuvre there are also some choral works. At the same time, they remain an unexplored field in terms of musicological analysis of the composition of the symphonic genre, a large number of chamber-instrumental works, individual choral and almost all chamber-vocal opuses of the author.

Keywords: *Volodymyr Runchak, composer work, historiography, musicology.*

Постановка проблеми. Музична творчість відомого українського композитора, диригента, громадського діяча, палкого пропагандиста

сучасної музики Володимира Рунчака нині перебуває в зоні особливої уваги музичних критиків і музикознавців. Адже композитор своєю творчістю уособлює передові позиції українського сучасного музичного мистецтва. Підтвердженням цієї думки є широке визнання творчих доробків митця як в Україні, так і в багатьох країнах світу; системне виконання його творів на найвідоміших фестивалях сучасної музики та проведення авторських концертів у престижних концертних залах багатьох країн у виконанні найвідоміших музикантів і колективів. Музика В. Рунчака привертає увагу дослідників не лише своїми новизною й оригінальністю, пов'язаними з використанням найсучасніших композиторських технік і засобів, напруженою емоційністю, а й численними сміливими експериментами в галузі музичної форми, жанрової складової, стилістики тощо. Зважаючи на значну творчу «працездатність» композитора і систематичну появу його нових творів, актуальність дослідження музичного доробку В. Рунчака є вагомою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Композиторська творчість Володимира Рунчака, яка триває вже понад сорок років, на різних етапах неодноразово привертала увагу як культурологів, так і дослідників-музикознавців. Широкий пласт матеріалу про митця і його творчість становлять публікації музично-критичного, інформаційного, публіцистичного спрямування, що представляють численні рецензії, відгуки на концерти і нові твори, різноманітні інтерв'ю в культурологічній і мистецтвознавчій періодиці, центральній і регіональній пресі тощо (автори — Б. Сюта, В. Кузик, Ю. Чекан, Н. Литвинова, А. Глаголев, Н. Степаненко, М. Гобдич, О. Зінькевич, Л. Мельник, Г. Храмов, І. Стецура та ін.).

Слід виокремити наукові роботи музично-теоретичного спрямування В. Рунчака — статті, розвідки, фрагменти фундаментальних досліджень, монографії тощо. До цієї групи слід віднести музикознавчі праці О. Заверухи, О. Мальцевої, М. Мимрика, Н. Семененко, А. Сташевського, О. Суворкіної, які й пропонуються до аналізу в цій роботі.

Мета статті — здійснити історіографічний аналіз композиторської творчості відомого українського композитора Володимира Рунчака. Завданнями, що підпорядковані основній меті, є виявлення напрямів і аспектів музикознавчих досліджень музичної творчості композитора, а також констатація їхніх основних ідей. Ціль аналізу — виявлення мало-досліджених і тих аспектів, що взагалі не розглядалися, а також жанрових ареалів музичної творчості автора.

Виклад основного матеріалу дослідження. Композиторська творчість Володимира Рунчака є об'єктом уваги багатьох авторів у публікаціях культурологічного, музично-критичного, загально інформаційного

спрямування, які представлені такими жанрами, як рецензії, відгуки, інтерв'ю, статті в періодичних виданнях. Це дослідження не охоплює розгляд перелічених матеріалів. Проте слід зазначити, що такі праці стали першими публікаціями про творчість митця в її історіографічній ретроспективі.

Першим досвідом фундаментальних досліджень композиторської творчості Володимира Рунчака теоретичного спрямування у вітчизняній науці є кілька праць музикознавця Андрія Сташевського, присвячених переважно баянній музиці автора. Це, насамперед, монографія «Володимир Рунчак. Музика про життя... Аналітичні есе баянної творчості» (Сташевський, 2004); наукові статті — «Баянні твори В. Рунчака в аспекті жанрово-стильові трансформації» (Сташевський, 2002), «Інструменти рок-гурту в образній драматургії симфонії «Страсті за Владиславом» В. Рунчака як показник діалогізму часу (минуле — сучасне)» (Сташевський, 2003), «Класифікація жанрових та стильових ознак у баянних творах В. Рунчака» (Сташевський, 2003); а також наукові публікації, присвячені одному з конкретних баянних творів автора. Матеріал цих публікацій є частиною кандидатської дисертації музикознавця «Баянне мистецтво України: тенденції розвитку оригінальної музики та індивідуальне втілення жанрово-стильового аспекту у творчості В. Рунчака» (Сташевський, 2004), яка була захищена ним у 2004 р.

У своїх дослідженнях А. Сташевський виконує теоретичний дискурс жанрово-стильового спектра баянної музики В. Рунчака та доводить, що композитор здійснив значний внесок у розробку жанрових та стилістичних компонент нової баянної літератури. Завдяки творчості композитора в цій сфері відбувається розширення жанрової і мовно-стильової атрибутики через активне перетворення жанрових прототипів, продукування жанрових прецедентів та нових жанрових форм, суттєву трансформацію всього жанрово-стильового комплексу баянної музики. У працях музикознавця відзначається, що для втілення своїх творчих ідей і думок композитор використовує систему традиційних академічних жанрів як експериментальне поле, максимально залучаючи художньо-виражальні можливості сучасного багатотембрового баяна, передові надбання композиторського та виконавського потенціалу, накопиченого за період розвитку сучасного баянно-акордеонного мистецтва.

Дослідник баянної творчості В. Рунчака у своїх працях також виявляє й індивідуальні особливості творчого методу композитора. До них він відносить наступні характеристики: поглиблення і розширення ідейно-образної сфери та власне тематики баянних опусів, у яких актуалізується комплекс ідей, образів і мотивів, пов'язаних, насамперед,

з духовними пошуками митця, його відповідальністю перед суспільством; використання у своїх творах широкого спектра специфічних виконавських прийомів, які нині є ознакою найактуальнішого сучасного академічного баянно-акордеонного виконавства; прояв композиційної атрибутики авторського методу В. Рунчака музикознавець вбачає в реалізації максимально індивідуалізованих формоутворень, докорінному переосмисленні та генерації нових синтетичних форм на основі класичних схем, насамперед структур сонатно-симфонічного циклу. Резюмуючи свої дослідження, А. Сташевський узагальнює значення творчості В. Рунчака та його внесок до сучасної баянної музики як такий, що виводить цей напрям інструментальної літератури на новий щабель професійної майстерності (Сташевський, 2004, с. 122–123).

Робота О. Суворкіної «Кугіе eleison» В. Рунчака: інструментальні версії твору» (Суворкіна, 2013) присвячена компаративному дослідженню особливостей реалізації системи виражальних засобів у драматургічному контексті різних інструментально-виконавських інваріантів цього твору, а саме: для фортепіанного квартету; скрипки і баяна; валторни і фортепіано; скрипки, гітари і контрабасу та як частини «Реквієму» в оркестровій версії.

Здійснюючи такий дискурс, авторка висноує, що композитор у різних інструментальних версіях свого твору вносить лише незначні текстові зміни, загалом зберігаючи драматургічний стрижень. Водночас він «вільно маневрує», знаходячи нові, іноді несподівані можливості для драматургії, трансформації матеріалу тощо. Авторка розвідки справедливо зауважує, що найвагоміші модифікації в цьому творі відбуваються в аспекті інструментування. Саме індивідуальність інструментовки відіграє важливе значення в становленні художнього цілого всіх версій твору, оскільки кожен з учасників ансамблю, володіючи певною індивідуальністю, відповідає конкретній драматургічній функції, близько до персоніфікації тембрової складової. Тому зміна виконавського складу (а з ним і всієї концепції тембрової драматургії) у кожній з цих версій зумовлює новий результат у розвитку музичної образності твору (Суворкіна, 2013, с. 34).

Авторка наголошує, що, з одного боку, — у творі є звернення до минулого, через своєрідний діалог з різними етапами історичної еволюції жанру Кугіе eleison (алюзії на певні композиційні техніки, стилеві ознаки), з іншого — спостерігаємо ситуацію «work in progress» (тобто композиція, яка постійно прогресує і розвивається), коли відбуваються демонстрація «відкритості» твору, його «розімкнення» через створення нових інструментально-виконавських версій (Суворкіна, 2013, с. 35). Це і є однією з характерних ознак експериментальної композиторської практики ХХ ст.

Стаття О. Мальцевої «До аналізу сонати «Passione» (1985/89) В. Рунчака» (Мальцева, 2012) присвячена комплексному аналізу згаданого твору. Авторка розвідки розглядає кілька питань, зокрема: трактування жанру страстей у контексті сонатного циклу, особливості форми, зіставлення нового і традиційного в музично-інтонаційній площині, а також в аспекті залучення композиційних та виконавських засобів. Аналізуючи цю сонату у своїй роботі, дослідниця виявляє три типи тематизму, які органічно взаємодіють у драматургії циклу, тобто — риторичні фігури та інтонаційні комбінації, що властиво саме для жанру страстей; дванадцятигоновий ряд (додекафонна серія); тематичні утворення, основані на сонорній гармонії. Дослідниця підкреслює тісний взаємозв'язок виявлених тематичних типів у формуванні образної драматургії твору та її емоційної інтенсифікації, що проявляється через структурно-інтонаційну спорідненість, яку зумовлює спільний для них інтервал малої секунди (Мальцева, 2012, с. 46).

Авторка також відзначає, що виявлені нею типи тематизму та принципи їхньої взаємодії простежуються й у багатьох інших творах В. Рунчака, особливо в тих, які тісно пов'язані з сакральною тематикою. Багато з інших композиційно-технологічних аспектів, виявлених у цьому творі, характерні й значущі не лише для нього, а й яскраво проявляються на рівні композиторського стилю загалом.

Кілька наукових досліджень композиторської творчості Володири Рунчака доповнюють також роботи О. Заверухи, зокрема її статті «В. Рунчак. Концерт-конт «Оспівуючи Різдво Господнє»: логос у композиторському процесі» та «Драматургічна функція фактури в Концерті-конті В. Рунчака «Оспівуючи Різдво Господнє» (Заверуха, 2014). В останній розвідці авторка досліджує драматургічні властивості хорової фактури цього твору, однією з яких виявляється фактор поліпараметровості, що формується багатьма типовими ознаками, властивими сучасному хоровавому письму й, зокрема, композиторському мисленню В. Рунчака та його індивідуальному інтерпретаційному трактуванню жанру хорового концерту. Авторка зауважує, що драматургічну функцію фактури в цьому творі детермінує динаміка розгортання форми на ґрунті взаємодії окремих типів хорового письма, таких як: гетерофонія, сонорно-фонічний тип, антифонний та кантовий (або квазіакордовий) типи (Заверуха, 2014, с. 7).

Дослідниця, аналізуючи функціональні зміни фактури та її роль у формуванні цілісності драматургії твору, виявляє й стильові параметри авторського хорового письма, які криються в глибинному синтезі неофольклорних та авангардних ознак музичнішої стилістики кінця ХХ ст. «Концерт-конт» В. Рунчака, за спостереженнями О. Заверухи, представляє жанрово-стильовий симбіоз, «...долучений до системи трансляції

духовних традицій Православ'я» та транслює «...досвід сучасної людини в осягненні релігійно-духовної реальності в глобалізаційному просторі» (Заверуха, 2014, с. 8).

У статті М. Мимрика «Сонорні особливості інтонування в камерно-інструментальній творчості Володимира Рунчака (на прикладі «Носі`анна» для двох саксофонів, ударних та фортепіано)» (Мимрик, 2017) досліджується феномен сонорного інтонування, яке, за допомогою конкретно виписаних автором позначок у нотному тексті щодо їхньої відповідності до виконавського втілення, вбачається своєрідним чинником взаємодії між композитором і виконавцем. Ця проблема розглядається саме на прикладі зазначеного твору В. Рунчака.

Автор статті простежує специфіку сонорної логіки та її втілення через виконавську інтонацію в означеному творі В. Рунчака і виявляє її тісний зв'язок з детально окресленими композитором оригінальними виконавськими прийомами-штрихами, специфічними способами звукодобування тощо. Ще одним рівнем такого зв'язку дослідник виокремлює сегмент експресивно-стилістичних ремарок, що використовуються до кожної з частин композиції, зокрема такі позначки, як «таємниче», «загадково», «індиферентно», «медитативно» тощо (Мимрик, 2017). Автор висновує, що наявність такого зв'язку свідчить про «рафінований» відбір засобів виразності та обережне використання їх композиторами у сфері сонорної музики. «Мінливості образних перетворень цих сонористичних композицій досягаються крізь відповідну виконавську інтонацію, яка позначена подібними численними авторськими ремарками, вказівками, частою зміною штрихів та динамічних відтінків, надзвичайно великим діапазоном артикуляційних знахідок» (Мимрик, 2017).

В іншій праці «Характеристика виконавсько-виражального потенціалу саксофона у камерно-інструментальних творах В. Рунчака» (Мимрик, 2014) М. Мимрик здійснює аналітичний екскурс системи інструментально-виконавських засобів сучасного саксофона як комплексу художньо-виражальних можливостей цього інструмента. Обраний дослідником для здійснення такого завдання музичний матеріал (тобто камерно-інструментальні композиції В. Рунчака) вкотре засвідчує не лише високий загальний рівень художнього наповнення у творах композитора, а й докорінне знання й глибину творчого використання сучасного виконавського потенціалу саксофона.

Проблему вивчення виражальних можливостей саксофона на прикладі музики В. Рунчака продовжує і Л. Максименко, зокрема у своїй статті «Специфіка сучасних прийомів гри на саксофоні (на прикладі саксофонної творчості композитора В. Рунчака)» (Максименко, 2013). У цій роботі значна увага приділяється музичній (саксофонній)

творчості композитора. Авторка резюмує, що саксофонна творчість Володимира Рунчака зазнала яскравого еволюційного руху від перших спроб звукообразжального кшталту (у Концерті для саксофона) й до широкого використання всього розмаїття звукових та шумових ефектів (твір «Осанни»).

Аналізуючи еволюцію розвитку саксофонної виконавської техніки, авторка статті відзначає, що основна частина сучасних прийомів гри в академічній саксофонній музиці, що активно використовується сьогодні, дійсно перейнята від інших духових інструментів. Окремі прийоми сформувалися під час розвитку джазової культури, а деякі з них властиві лише саксофонному виконавству. Повноцінно використовуючи сучасні композиційні техніки, які сформувалися в європейській музичній культурі впродовж ХХ ст., Володимир Рунчак, за словами дослідниці, «...дає імпульс до формування в Україні нових естетичних тенденцій, а також росту рівня виконавської майстерності саксофоністів, що за останні десятиліття впритул наближається до канонів європейського саксофонного мистецтва» (Максименко, 2013, с. 222).

Оцінюючи значення В. Рунчака в галузі саксофонної музики, авторка роботи зазначає, що його творчість сприяла зверненню до саксофона багатьох сучасних українських композиторів, що зрештою вплинуло не лише на активне формування сучасного національного саксофонного репертуару, а й на розвиток і становлення академічних традицій сучасного саксофонного виконавства в Україні. Відзначаючи стрімкий розвиток саксофонного мистецтва у ХХ–ХХІ ст., який сприяв творчості сучасних композиторів та подальшому розкриттю ними у своїх творах широкого спектра темброво-кolorистичних можливостей саксофона, авторка наголошує на значному впливові цього розвитку не лише на професійну мистецьку сферу, але й на загальну популяризацію цього виду інструментального виконавства (Максименко, 2013, с. 223).

У роботі «Актуальні аспекти сучасного функціонування інтерфейсу «композитор — виконавець — музичний простір» (Семененко, 2009) Н. Семененко аналізує функціонування нової інтерпретативної парадигми в сучасному музичному просторі, насамперед через актуалізацію новітніх прийомів музичного виконавства в композиціях з використанням мультимедійних засобів та фонематичної музики в умовах еволюції мистецької зв'язки «композитор — виконавець — музичний простір». Яскравим прикладом щодо розробки цієї ідеї дослідниця обирає інструментальні композиції Володимира Рунчака, зокрема Квадромузику №1 «Via dolorosa» для 10 інструментів, Квадромузику №3 «Дуелі» для духових інструментів та інших музикантів оркестру (або як варіант для 12 саксофонів).

Аналізуючи ці твори, авторка наголошує на ролі просторових рішень щодо виконання та адекватного сприйняття сучасного музичного твору. Так, з метою максимального оволодіння слуховою свідомістю слухачів, композитор розташовує музикантів-виконавців по периметру концертної зали, залишаючи публіку в середині музичного процесу. Цим утворюється не тільки візуальний квадрат, а й, найголовніше, акустичний (квадро). У центрі зали між публікою знаходиться диригент-координатор, який диригентським жестом «вмикає» чи «вимикає» інструментальні голоси. «...Незвичний ефект поринання слухачького сприйняття у звукову стихію цього цілісного звукорезонансного утворення «музиканти – слухачі» примушував публіку відчувати себе безпосередньо причетною до процесу музичного виконавства» (Семененко, 2009, с. 103).

Висновки. Отже, здійснений історіографічний аналіз творчості Володимира Рунчака засвідчує певну активність дослідницького інтересу вітчизняних музикознавців останніми роками до музики композитора. Найрозробленішими аспектами музичної творчості композитора є жанрова, формобудівна та стильова сфери, а також упровадження новітніх композиційних технологій, технік і засобів, реалізація специфічних виконавських прийомів у художньому контексті творів, загальні ідейно-творчі та філософсько-естетичні питання. Найдослідженішим полем композиторського доробку виявляється масив баянних творів. Також жвавий інтерес дослідників спостерігається щодо камерно-інструментального жанру, зокрема щодо творів малих ансамблевих форм та композицій для саксофона. Серед здійснених музикознавчих досліджень творчості В. Рунчака можна виокремити хорові твори. Водночас малодосліджені та майже не порушені з точки зору музикознавчого аналізу композиції симфонічного жанру, велика кількість камерно-інструментальних творів, окремі хорові та майже всі камерно-вокальні опуси автора. Таким чином, здійснення подальших досліджень композиторського доробку В. Рунчака актуальне і перспективне завдання сучасного музикознавства.

Список посилань

- Заверуха, Е. Л. (2014). В. Рунчак. Концертконт «Воспевая Рождество Господне»: логос в композиторском процессе. *Вестник гуманитарного научного образования*, 1, 16–19. Москва.
- Заверуха, Е. Л. (2014). Драматургическая функция фактуры в Концерте-канте В. Рунчака «Оспівуючи Різдво Господне». *Музыковедение*, 4, 3–8. Москва: Научтехлитиздат.
- Мальцева, Е. С. (2012). К анализу сонаты «Passione» (1985/89) В. Рунчака. *Вестник Томского Государственного Университета*, 364, 54–56. Томск.

- Мимрик, М. (2017). Сонорні особливості інтонування у камерно-інструментальній творчості Володимира Рунчака (на прикладі «Hosi`anna» для двох саксофонів, ударних та фортепіано). Відновлено з <http://www.info-library.com.ua/libs/stattya/346-sonorni-osoblivosti-intonuvannya-u-kamerno-instrumentalniy-tvorchosti-volodimira-runchaka-na-prikladi-hosianna-dlja-dvoh-saksofoniv-udarnih-ta-fortepiano.html>
- Мимрик, М. Р. (2014). Характеристика виконавсько-виражального потенціалу саксофона у камерно-інструментальних творах В. Рунчака. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури* (с. 315–324). Київ: Міленіум.
- Максименко, Л. (2013). Специфіка сучасних прийомів гри на саксофоні (на прикладі саксофонної творчості композитора В. Рунчака). *Київське музикознавство* (с. 217–223). Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського; Київський інститут музики ім. Р. М. Глієра.
- Семененко, Н. (2009). Актуальні аспекти сучасного функціонування інтерфейсу «композитор — виконавець — музичний простір». *Музична україністика: сучасний вимір* (с. 94–104). Київ: Національна академія наук України, Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського.
- Сташевський, А. Я. (2004). *Баянне мистецтво України: тенденції розвитку оригінальної музики та індивідуальне втілення жанрово-стильового аспекту у творчості Володимира Рунчака. Дисертація*. Київ. НМАУ ім. П. І. Чайковського.
- Сташевський, А. Я. (2004). *Володимир Рунчак. «Музика про життя...» Аналітичні есе баянної творчості. Монографія*. Луцьк.
- Сташевський, А. (2002). Баянні твори В. Рунчака в аспекті жанрово-стильові трансформації. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Вип. IX — Ч. II (с. 238–243). Київ: ДАКККіМ.
- Сташевський, А. Я. (2003). Інструменти рок-гурту в образній драматургії симфонії «Страсті за Владиславом» В. Рунчака як показник діалогізму часу (минуле — сучасне). *Міфологічний простір і час у сучасній культурі*. Ч. 3. (с. 45–46). Київ: ДАКККіМ.
- Сташевський, А. Я. (2003). Класифікація жанрових та стильових ознак в баянних творах В. Рунчака. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Вип. XI, Ч. II (с. 67–73). Київ: ДАКККіМ.
- Суворкіна, Е. А. (2013). *«Kyrie eleison» В. Рунчака: інструментальні версії сочинення. Курсова робота*. Нижній Новгород.

References

- Zaverukha, E. L. (2014). V. Runchak. Concert “Singing the Nativity of the Lord”: the logo in the composer process. *Bulletin of the humanities science education*, 1, 16–19. Moscow. [in Russian].
- Zaverukha, E. L. (2014). The dramatic function of the texture in the Concert of V. Runchak “Ospivuyuchi Rizdvo Gospodne”. *Musicology*, 4, 3–8. Moscow: Nauchtekhlitizdat. [in Russian].

- Maltseva, E. S. (2012). To the analysis of the sonata “Passione” (1985/89) by V. Runchak. *Bulletin of Tomsk State University*, 364, 54–56. Tomsk. [in Russian].
- Mymryk, M. (2017). Resonant intonation features in chamber-instrumental works of Vladimir Runchak (for example, “Hosi’anna” for two saxophones, drums and piano). Retrieved from <http://www.info-library.com.ua/libs/stattya/346-sonorni-osoblivosti-intonuvannja-u-kamerno-instrumentalnij-tvorchostivolodimira-runchaka-na-prikladi-hosianna-dlja-dvoh-saksofoniv-udarnih-ta-fortepiano.html> [in Ukrainian].
- Mymryk, M. G. (2014). Feature the performing and expressive potential of the saxophone in chamber and instrumental works of Vladimir Runchak. *Current topics of history, theory and practice of artistic culture* (pp. 315–324). Kyiv: Millenium. [in Ukrainian].
- Maksimenko? L. (2013). The specifics of the modern techniques of playing the saxophone (the case of saxophone creative activity of the composer V. Runchak). *Kyiv musicology* (pp. 217–223). Kyiv: P. I. Tchaikovsky NMAU; M. Glier Kyiv Institute of music. [in Ukrainian].
- Semenenko, N. (2009). Relevant aspects of the current functioning of interface “composer — performer — music space”. *Music studies: modern dimension* (pp. 94–104). Kyiv: National Academy of Sciences of Ukraine, Institute of science of art, folklore and ethnology M. T. Rytsky. [in Ukrainian].
- Stashevsky, A. Ya. (2004). *Bayan art of Ukraine: tendencies of development of original music and individual realization of the genre-stylistic aspects in the work of Vladimir Runchak. Dissertation*. Kyiv. P. I. Tchaikovsky NMAU. [in Ukrainian].
- Stashevsky, A. Ya. (2004). *Volodymyr Runchak. “Music is about life...” Analytical essay on the bayan creativity. Monograph*. Lutsk. [in Ukrainian].
- Stashevsky, A. (2002). Bayan works by V. Runchak in the aspect of genre and stylistic of transformation. *Current topics of history, theory and practice of artistic culture*. Vol. IX — Part II (pp. 238–243). Kyiv: State Academy of Leading Cadres of Culture and Art. [in Ukrainian].
- Stashevsky, A. Ya. (2003). The tools of a rock band shaped in the drama Symphony “the passion of Vladislav” V. Runchak as an indicator of the time dialogue (past — present). *Mythological space and time in contemporary culture*. Part III (pp. 45–46). Kyiv: State Academy of Managerial Staff of Culture and Arts. [in Ukrainian].
- Stashevsky, A. Ya. (2003). Classification of genre and stylistic characteristics in the works of Bayan by V. Runchak. *Current topics of history, theory and practice of artistic culture*. Vol. XI, Part II. (pp. 67–73). Kyiv: State Academy of Managerial Staff of Culture and Arts. [in Ukrainian].
- Suvorkina, E. A. (2013). “Kyrie eleison” by V. Runchak: instrumental versions of the work. *Course work*. Nizhny Novgorod. [in Russian].

Надійшла до редколегії 10.01.2020 р.